

Sentència pionera que reconeix la custòdia compartida d'un animal

Un jutjat de la Bisbal ha atorgat a una dona la custòdia a mitges del gos que havia adoptat amb l'exparella, amb un règim de quinze dies

---

Un animal, igual que una persona, pot tenir -en el seu cas- més d'un amo. O, dit en llenguatge jurídic, una parella pot ser «copropietària», de la seva mascota. Per tant, res impedeix que, davant una ruptura, una mascota pugui continuar vivint amb els seus amos amb una custòdia compartida, tant si és per un acord de paraula com si ho decreta un jutge a cop de sentència.

I aquesta última possibilitat ha estat una realitat per primera vegada a la província de Girona amb una sentència [<https://www.diaridegirona.cat/tags/sentencies.html>] que ha imposat una custòdia compartida d'un gos [<https://www.diaridegirona.cat/tags/gossos.html>] que una parella va adoptar en iniciar una relació que al cap d'un temps es va trencar. «Havíem adoptat el gos entre tots dos en una associació, i havíem compartit les despeses», explica la denunciada a Diari de Girona. Els problemes van començar quan la parella es va separar. Tot i que havien quedat de paraula que cada setmana un dels dos se'n faria càrrec, i així van alternar-se durant un any, va arribar un moment que això es va acabar.

«Em va dir per escrit que no volia deixar-me més el gos, i llavors vaig interposar una denúncia», sosté la gironina. «Jo podia demostrar que m'havia fet càrrec de les despeses de l'animal i també constaven les meves dades en els papers d'adopció, tot i que anava a nom d'ell perquè no vaig poder ser-hi el dia de l'adopció», indica. Així doncs, després de fer una cerca per internet per buscar altres precedents -hi ha alguns casos d'èxit a l'Estat-, es va convèncer i «finalment m'hi vaig llençar, tot i que anava una mica perduda i no tenia clar que ho pogués aconseguir», subratlla.

La legislació no considera les mascotes com a persones, sinó que tenen la consideració de «propietat», com a part del mobiliari d'un habitatge. «És com si discutíssim la propietat d'un pis entre dues persones», assenyala Mariem Hassan, advocada que ha portat el cas d'èxit. «En aquest aspecte encara queda per avançar, però el jutge en aquest cas va concedir a la meua clienta una custòdia compartida, amb canvi de torn cada 15 dies», manifesta. A més, per tal de fer complir l'entrega de l'animal, un jutge pot arribar a autoritzar una entrada en un habitatge si una de les parts s'hi nega.

I per què no hi havia hagut abans cap jutge que atorgués una custòdia compartida per una mascota? «Es tracta d'una inversió econòmica a la qual s'afegeix la contractació d'un advocat, i a vegades a la gent li fa mandra»,

especula Hassan per respondre a aquesta pregunta. «No és, a més, una qüestió que tingui una resolució ràpida, i molta altra gent preferirà no barallar-se».

Aquest fenomen, però, podria ser cada vegada més típic. Així ho manifesta la denunciant, que vol fer visible un èxit que en un futur potser servirà a més persones. «Hi ha molts casos de parelles que opten per adoptar animals», diu, i és que una ruptura pot derivar en problemes en la custòdia i titularitat de l'animal. Amb tot, reconeix que ha sigut un procés «complicat». Hassan coincideix que ha estat un procés «molt llarg i hem hagut d'insistir al jutjat perquè l'altra part es negava a complir les resolucions judicials».

El procediment va iniciar-se el desembre de 2019 al Jutjat de Primera Instància i Instrucció 4 de la Bisbal d'Empordà, i s'ha allargat durant més d'un any.

Sentència ferma

Els termes de la sentència són clars: es discutia si el gos era copropietat de la parella, i per tant si la denunciant podia acollir-se a la seva petició de custòdia compartida. El jutge de primera instància ha determinat que la documentació aportada per la demandant ha demostrat que tant ella com la seva exparella eren «copropietaris» del gos, una tesi que reforça el fet que l'adoptessin a l'inici de la relació.

«És lògic que si la demandant no va poder ser-hi el dia de l'adopció, el demandat fes constar només el seu nom, però actuant en nom de tots dos», subratlla la sentència. També s'avalua que tots dos van fer-se càrrec de les despeses de la mascota. Per això, el jutge ha declarat la propietat «comuna i ús compartit de l'animal cada quinze dies, amb entregues els divendres», en aquest cas. La sentència es va recórrer, però l'Audiència de Girona la va ratificar, denegant les al·legacions «no fonamentades» de l'altra part.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/comarques/2021/02/22/sentencia-pionera-que-reconeix-custodia/1090531.html?utm_source=rss